

lemmer af Folketinget og ligeså med alle uden for dette høje Ting. Og skulle der være ønske om flere oplysninger og mere materiale, deltager jeg også gerne, men det er vigtigt for mig at understrege, at der under forhandlingerne om finanslovsforslaget i forbindelse med finanslovsforslagets vedtagelse er indgået en aftale mellem et flertal af medlemmer i dette Ting – ellers kunne der nemlig ikke være en aftale – bestående af regeringen, Venstre og De Konservative om bygning af et nyt skuespilhus.

Ærlig talt betragter jeg det selv som en ganske flot beslutning efter disse 15 eller måske 20 år, hvor Stærekassen ikke har virket som skuespilscene. Jeg synes, det er lidt af et scoop, at vi rent faktisk er kommet så langt.

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, det er foruroligende, at ministeren ikke kan komme i tanker om noget, der er mere demokratisk i hendes nærhed, end en beslutning truffet under en finanslovforhandling uden om Folketinget, hvor nogle partier sidder og snakker sammen og laver en aftale. Jeg kan altså godt komme i tanker om mere demokratiske beslutninger, men jeg skal jo ikke sige, at jeg kan komme i tanker om dem i nærheden af kulturministeren.

Jeg medgiver kulturministeren, at der altid er stor beredvillighed til at sende notater og oplysninger over. Det, som generer mig, er, at beslutningen tydeligvis er truffet. Så det er altså kun sådan til oplysning for nørderne herinde, at man får papirerne over, og så får vi at vide, at vi ikke skal være bange for vores egen beslutning, men jeg ved jo ikke engang, hvad det er for et grundlag, den er truffet på.

Det, som jeg stadig væk synes er det foruroligende i sagen, er, at vi sidder her og snakker teaterlov i øjeblikket, men alt bliver altså til grin, når det er sådan, at den helt store beslutning ikke skal diskuteres, før den tages, og så hænger man sig bagefter i, at det har vi altså siddet og aftalt – og undskyld mig, at jeg siger det – privat.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Beslutningsgrundlaget er oplyst til fulde; det er bl.a. de rapporter, som jeg ikke skal repetere, der foreligger. Den måde, det foregik på, var præcis den samme som ved de forhandlinger, der blev ført om licensforliget i sommeren 1993, der bevirkede, at den daværende regering indgik en aftale med SF.

Hvad der derefter er brug for, hvis der er brug for lovgivning som følge af beslutninger af den slags aftaler – politiske, demokratiske aftaler – i dette Ting, bliver naturligvis forelagt Folketinget.

Det er nu engang sådan, at de beslutninger, man ikke selv er med i, ikke altid behøver at være udemokratiske.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 563

25) Til undervisningsministeren af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Hvad agter ministeren at foretage sig for at inddrive den studiegæld på over en kvart milliard kroner, som ca. 2.500 personer har efterladt sig ved at rejse fra Danmark efter endt uddannelse?«

Frank Dahlgaard (KF):

Før jul var det fremme i dagspressen, at der er et antal unge mennesker, går jeg ud fra – omkring 2.500 – som efter endt uddannelse simpelt hen er rejst eller flygtet til udlandet og har efterladt sig en studiegæld på noget i retning af 260 mio. kr., og det fremgår af avisskriverierne, at man mere eller mindre fra statens, Hypotekbankens side, har opgivet at inddrive disse midler.

Det er baggrunden for, at jeg har stillet dette spørgsmål om, hvad ministeren agter at gøre for at inddrive denne studiegæld.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

De udestående fordringer, som omtales i dette spørgsmål, kan opdeles i krav på tilbagebetaling som følge af for meget modtaget uddannelsesstøtte, der administreres af Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte, og krav på tilbagebetaling af studielån, der administreres af Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning, som hører under Finansministeriet.

Pr. december 1994 har SU-styrelsen registreret 450 personer med bopæl i udlandet, som har gæld vedrørende for meget modtaget støtte, der for tiden er uerholdelig. Gælden er i størrelsesordenen 6,5 mio. kr.

SU-styrelsen benytter i princippet samme praksis for inddrivelse i udlandet som i Danmark, dvs. retslig inkasso, rykning m.v. Dog kan modregning i skat og løntilbageholdelse i sagens natur ikke benyttes i udlandet. Sagerne genoptages inden for 3-4 år, og bortset fra de